

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1344 11 tháng 4 năm 2021

Tự Thức

*Tự thức tự giải, chuyển trước sau
Phật Tiên xây dựng tự về mau
Hồn nhiên thanh tịnh không giờ dứt
Nguyên lý cao sâu rõ nhiệm mầu*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1995

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Sau khi công phu tĩnh tấn khối óc có an hòa không?*
- 2) Trí tuệ là sao?*
- 3) Thiên cơ thay đổi mặt đất có ý nghĩa gì?*
- 4) Nguyên lý là gì?*
- 5) Sự ham muốn của loài người do đâu mà có?*
- 6) Cơ đồ của Thượng Đế là gì?*
- 7) Buổi thiền ca tổ chức bởi bạn đạo Tây Đức Bé cảm thấy thế nào?*

1) 16-01-95

Hỏi: Sau khi công phu tinh tấn khối óc có an hòa không?

Đáp: Thừa sau khi công phu tinh tấn thì khối óc sẽ được an hòa và thanh nhẹ hơn trước, cứ vậy mà hành liên tục thì sẽ được kết quả tốt đẹp ở tương lai. Ngược lại tin ma quỷ thì sẽ bị hại tâm thân ở tương lai

Kệ:

*Thực hành chánh pháp mới minh hòa
Chẳng khổ chẳng lo chẳng trách ai
Trí tuệ phân minh không khổ nạn
Thực hành chơn pháp nhẹ hai vai*

2) 17-01-95

Hỏi: Trí tuệ là sao?

Đáp: Thừa trí là hành sáng chơn tâm gọi là trí, tuệ là nói rộng tâm thức thì mới có cơ hội giác tâm mà hành sự

Kệ:

*Nằm trong khối óc con người tiến
Tự biết tự mình chẳng có phiền
Hay dở tự bàn trong nhin nhục
Chiều sâu tâm đạo tự mình xuyên*

3) 18-01-94

Hỏi: Thiên cơ thay đổi mặt đất có ý nghĩa gì?

Đáp: Thừa thiên cơ bất khả lậu, rất khó mà biết trước được, đó là luật tự nhiên và hỗn nhiên của Trời Đất, loài người tận dụng khối óc để khắc phục sự tự nhiên của Trời Đất thì không bao giờ thành sự, chỉ có lo tu hành, thì chiều hướng hưởng thượng sẽ được khai thông thay vì lo âu mà không kết quả, luật là luật chỉ thuận tình Trời mà tiến

Kệ:

*Đảo điên tự tạo giấc mơ phiền
Trí tuệ không mình khó sống yên
Cao đẹp tình Trời không biến đổi
Giữ tâm thanh tịnh chẳng lo phiền*

4) 19-01-95

Hỏi: Nguyên lý là gì?

Đáp: Thừa nguyên lý của mọi sự việc đều qui về số không thì mới đúng theo chơn lý. Tu hành thanh nhẹ về không thì mới cảm thấy thanh nhẹ

Kệ:

*Thực tâm khai triển qui về không
Giao cảm cảm giao thức một vòng
Tròn trịa không còn mê động loạn
Ý thanh Trời độ tự về non*

5) 20-01-95

Hỏi: Sự ham muốn của loài người do đâu mà có?

Đáp: Thừa sự ham muốn của loài người do tập quán mà hình thành, dù cho hướng thượng hay hướng hạ, ngược lại người tu tự tháo gỡ tập quán trở thành thanh sạch và trong lành, phù hợp với nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên tức là đạo vậy

Kệ:

*Tự tu tự sửa tiến hằng ngày
Đời đạo mình tâm tự đổi thay
Đen bạc tình đời ta chẳng dính
Tự hành thanh tịnh tạo duyên may*

6) 20-01-95 (bis)

Hỏi: Cơ đồ của Thượng Đế là gì?

Đáp: Thừa cơ đồ của Thượng Đế tức là cơ sở tâm linh của loài người, cần hành đúng pháp thì mới thấy rõ được điều này, từ đời lẫn đạo đều có tâm linh liên hệ với Trời Đất hướng dẫn, hướng về thanh tịnh mà tiến

Kệ:

*Tâm linh tận gốc chẳng còn phiền
Thức giác tâm tu sống cõi yên
Sáng suốt hành trình trong sống động
Tự mình khai triển cảm giao liên*

7) 21-01-95

Hỏi: Buổi thiền ca tổ chức bởi bạn đạo Tây Đức Bé cảm thấy thế nào?

Đáp: Thừa buổi thiền ca cộng tác bởi ca sĩ có giọng hát truyền cảm, đưa đạo vào đời, đời sẽ có cơ hội thấy chính mình hơn, dễ thức tâm và tự khai thác chính mình, nhiên hậu mới cảm thông được tình Trời Đất, và chấn động của vũ trụ quang đang hỗ trợ cho sự sống của nhơn sinh, chứ không phải đồng tiền là chánh

Kệ:

*Tự tu tự tiến tự thực hành
Chánh giác do tâm chẳng cạnh tranh
Đời đạo song hành tâm thức giác
Về không thanh tịnh pháp càng thanh*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Thiền Tâm

*Tâm hành tự thức thiền tâm
An du thanh nhẹ tự tâm đường đi
Khai thông trí tuệ an vi
Bền tâm vững chí tâm thì đạt an
Tự mình khai triển bạc bàn
Qui nguyên giềng mối tâm an thực hành
Tâm thành hướng thượng cõi thanh
Duyên lành đạt thức bức tranh của Trời
Bình minh quang chiếu không lời
Về nơi thanh tịnh đời đời yên vui
Thiền tâm cảm thức đạo mùi
Qui y Phật Pháp an vui đời đời
Hồn vui tiến hóa thành thời
Dầy công tu luyện hợp thời thăng hoa
Tây phương chẳng có ở xa
Do tâm thanh tịnh tự hòa tiến lên (3 lần)*

Vĩ Kiên

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

TỰ NHIÊN VÀ SIÊU NHIÊN

Montréal, ngày 25 tháng 09 năm 1983 (tiếp theo và hết)

Cho nên chúng ta giảng lâm xuống thế gian này đã ở trong luật pháp chứ không phải vô luật pháp, không phải ai muốn làm càng làm bấy được đâu, không dễ đâu, nó tùy duyên thôi, tùy lúc, tùy thời. Chứ không phải bảo vệ cái đó được đâu, cho nên chúng ta phải chấp nhận học, rồi chúng ta mới thấy rõ con đường thênh thang vô cùng, mà chỉ có một lối đi. À, thức tâm hay là không thức tâm mà thôi, không thức tâm thì tranh đấu đi xuống càng ngày càng kẹt, mà thức tâm thì giải tỏa đi lên, một con đường lên và một con đường xuống rất rõ rệt.

Cho nên các bạn nói: ôi chu choa, tôi đi học để tôi điểm cao, tôi lên lớp, tôi hạng nhất này kia nọ, rồi các bạn được gì? cho nên cố gắng học để mình thức tâm, chứ đừng để tui giỏi hơn rồi tui sẽ hạ người ta, không được. Tui càng giỏi, cho nên các bạn học cao, học triết giới nhiều chừng nào, các bạn thấy thương mình nhiều lắm, phải làm sao cho họ biết? làm sao cho họ hiểu? cũng như ta hiểu, điều đó là điều cần thiết.

Cho nên những vị giáo sư tại thế cũng vậy, giúp người này, giúp người kia, người nọ, học nhân học hòa ngay trong trường, dạy, giải thích từ lý từ trí cho học trò, phải biết bao nhiêu công mà thấy nó có một điểm sáng suốt là mừng dữ lắm. Mục đích của Người muốn gì, muốn trao cái sự sáng suốt của Người cho tất cả.

Thì chúng ta ở đây cũng vậy, chúng ta là chủ của một tiểu thiên địa. Trong này mình quản lý lực căn lực trần ở trong này. Tất cả căn khôn vũ trụ nó nằm ở trong tâm thức của chính chúng ta, mà chúng ta không học cái trật tự để quản lý rõ rệt hơn, thì chúng ta đi đâu? chúng ta đương nhiên bị lôi cuốn bởi ngoại cảnh, la lét trên đường đời rồi sống trong u minh không tiến. Ta thức tâm rồi, chúng ta mới thấy cái cảnh đời là quý, cảnh đời là trường học tinh vi vô cùng, giáo dục tâm linh tiến hóa.

Ngày nay chúng ta đã và đang học, đang dự một phần, đừng nói cứ tưởng: cái nghề ông kia hay, cái nghề của tôi cũng đang hay, tui nghề làm con hết rồi tới nghề làm cha, rồi tới nghề làm chồng, rồi đủ thứ nghề nghiệp ở trong này hết, để làm chi? để thức tâm, hồi nhỏ lớn tui không có vô trường học, ở trường đại học chứ đâu mà không vô.

Ngày đêm này kia, kia nọ là tui đang ở trường đại học của cả căn khôn vũ trụ, đang học để thức tâm ngay giấc ngủ, miếng ăn của tôi, tôi phải thức tâm. Tôi ăn những gì đây? tui ăn những món gì đây? Có phải cấu trúc bởi siêu nhiên mà có không? Cái cọng cỏ không phải nói bây giờ muốn mọc lên là mọc liền đâu. Nó phải có ngày có giờ nó mới mọc lên, mà nó phải hấp thụ cái thanh khí điện siêu nhiên ở bên trên. Nó mới tiến được, mà nó không có thanh khí điện của siêu nhiên ở bên trên thì không bao giờ tiến. Bạn trông cái gì mà bạn thiết đặt kín, không bao giờ nó mọc được hết.

Thì chúng ta thấy cái sự siêu nhiên là sự cần thiết cho tâm linh và cần thiết cho vạn linh. Cho nên chúng ta làm Pháp Luân Thường Chuyển là đem cái nguyên lý của siêu nhiên vô mở, giải tỏa tất cả những sự tăm tối ô trược, vô minh trong nội thức. Các bạn càng làm Pháp Luân Thường Chuyển chừng nào thì các bạn càng thấy sự vô cùng về với các bạn. Đường đi rất dài và rất ngắn cũng ở trong bạn, ngắn nhất và dài nhất cũng ở trong bạn.

Chúng ta mới thấy rõ, một bước ra đi một dặm dài, các bạn thấy rõ, giáng lâm xuống thế gian mà bơ vơ tới ngày nay học cũng chưa biết mình là ai, dài, dài quá dài, dài đằng đằng. Đến ngày nay tui cũng chưa tìm ra tui, tui tự nhiên, tui phát tâm trở về con đường đạo để thức tâm, để hiểu tui. Mà tới bây giờ tui cũng chưa có hiểu được, càng tu các bạn càng thấy càng mù mịt, mà tại sao tạo cảnh mù mịt cho các bạn? để các bạn nung nấu cái ý chí và vun bồi dũng chí để đi tới nữa, để tự mình khám phá ra, rồi ở đời đối chiếu có vật chất cho chúng ta thấy rằng: những người đã khám phá ra, đã tìm ra, trong này có cái gì? chúng ta phải tự khám phá để tìm ra.

Cho nên các bạn tham thiền, trong giờ tham thiền các bạn để làm gì? để khám phá tất cả những cái gì sẵn có của chính bạn mà đã và đang hòa hợp với siêu nhiên sẵn có. Chứ không phải các bạn chơi đâu, trong giờ tham thiền các bạn đang học chứ đâu có chơi, rồi các bạn mới thấy trường đời, các bạn không phải đi chơi, đang học. Rồi các bạn thấy: miếng ăn giấc ngủ không phải hưởng thụ, đang học, lúc đó các bạn mới đo lường thấy tiến rõ rệt.

Bạn có một giấc ngủ ngon lành bạn tưởng là an, không phải an, đang học. Nếu tui an thì tui đâu có bao giờ bị chết, nhưng một ngày nào tui phải chết, tui thấy tui chưa có an. Rồi tui mới hiểu một mặt không hiểu hai mặt, thì chỉ có tu mới thấy trong sanh có tử trong tử có sanh, tui thấy trọn lành hai mặt, tui mới cứu tui được.

Cho nên cái người tu càng tu, càng thấy mình không nghĩa lý gì, còn thua cọng rác, rắng tu nữa để đi tới. Cho nên tất cả những người tu đắc đạo hạ mình, không có hung hăng với ai được. Vì

cái bài học bên trên không phải là bài học hung hăng, bài học quân bình, sáng suốt, dũng mãnh trong ý chí du dương, chứ không phải là học trong cái sự tăm tối tranh chấp.

Khi các bạn càng tu rồi, các bạn trở về gia đình, nghe người này tranh chấp, bàn cãi, chửi người kia người nọ. Các bạn thấy trình độ của họ mất quân bình, một chút xú là các bạn đo lường được đối phương. Rồi các bạn nghĩ sao về họ? đường đó trước kia chúng ta đã và đang đi, ngày nay họ cũng có quyền phải đi, một thời gian rồi họ tự thức, lúc đó họ cũng là gì? là bạn đồng hành của chúng ta mà thôi, chúng ta không giỏi hơn họ, chúng ta bị gò bó, bị điều luyện nhiều hơn, bị khổ nhiều hơn, chúng ta mới tìm đường tu giải thoát. Thì những người đó sẽ tiếp tục học khổ, rồi họ cũng đi giải thoát như chúng ta, chúng ta đồng hành trong cuộc hành hương hiện tại mà thôi.

Chúng ta biết giữ lấy sự thương yêu và xây dựng, phải tha thứ trước hết, tha thứ bất cứ những gì đưa đến với chính chúng ta, vì sự vô minh không hiểu mà thôi. Còn luật tự nhiên có luật, có luật trị hết, các bạn nói bậy, các bạn chửi thiên hạ thì các bạn mang khẩu nghiệp thì các bạn chịu. Đó là luật tự nhiên, không có thể là người khác gánh chịu cho các bạn.

Cho nên mỗi người đều ở trong luật, mà phá luật thì bị luật phạt là vậy; cho nên nhiều khi phải tự ăn năn, chứ bây giờ biết làm sao mà dịu dặt tâm linh. Thượng đế đến ngày nay cũng phải học nhẫn học hòa để chờ đợi sự thành công của chính chúng ta, Ngài quá thương yêu con Ngài, mà người đạo mà đạt được rồi thì rơi lụy quá thương yêu đáng cha lành, không bao giờ phút khắc nào mà đáng tạo hóa tạo bỏ chúng ta hết. Chính chúng ta là người ngu muội bỏ đáng tạo hóa mà thôi.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay.

Đề tài suy gẫm

Tại sao bị bệnh?

Tại sao con người chúng ta đầy đủ sáng suốt lại cho chúng ta học cái Bệnh? Nếu thượng đế không tạo ra cái cơ hội cho các bạn bệnh thì các bạn đâu có hồi tâm biết được cái sai lầm của chính mình? Giờ phút các bạn bệnh, các bạn mới thấy rõ rằng “Chính tôi, tại tôi, tôi làm cho tôi đau đớn, vì cái miệng của tôi ham ăn, vì cái tâm tôi tăm tối, eo hẹp; với cặp mắt đời, tôi cho là thiệt, tôi lấy đó làm chánh, tôi lấy đó làm căn, mà tôi quên cái căn bản sẵn có của tôi; với lỗ tai phạm của tôi, tôi định nghĩa là đúng, nhưng mà nó cũng vẫn sai, tôi không hay; với tư tưởng phạm trược của tôi, tôi cho là phải, nhưng mà rút cuộc không đúng. Đó là một cái bệnh: cái miệng tôi cứ ăn ào ào, thâm tạp vô, sanh bệnh.”

Đó, các bạn thấy rồi; cho nên, tôi từng nói, “Bệnh Do Tánh Sanh.” Mà cái bệnh đó do ai tạo? Do cái tánh. Mà cái tánh, ai quản lý? Do cái Hồn. Cái hồn làm chủ tất cả, nhưng mà chủ thiếu sáng suốt, thì người ở trong nhà đều là không sáng suốt. Mà Chủ Nhân Ông sáng suốt thì những người thấp tầng chúng ta lại được sáng suốt.

Cho nên, chúng ta sanh ra cái bệnh từ ở trong tánh: cái tính tham sân của các bạn, cái tính muốn hơn thua của các bạn, cái tánh ghen ghét của các bạn, cái tánh yếu hèn của các bạn, cũng là một căn bệnh; nhưng mà không hiểu, nói, “Tôi không có bệnh, tôi làm gì có bệnh!” Khỏe mạnh, đi đứng được, nhưng mà bệnh! Cái bệnh yếu hèn, cái bệnh tự ái, cái bệnh chậm trễ, cái bệnh ngu

muội, cái bệnh tự ái, tự đắc cho mình là hay, giỏi, đó là một căn bệnh ; thiếu hòa đồng, hoàn toàn là bệnh. Các bạn xét rõ cái bệnh của bạn : "Bệnh do tánh sanh," là ở chỗ đó.

Rồi bây giờ các bạn hồi tỉnh, các bạn thấy “Bệnh do tánh sanh,” thì các bạn phải dìm hẳn trong tánh các bạn, các bạn sửa, các bạn tu, các bạn lập lại trật tự, ở trong sáng suốt xây dựng ; thì lúc đó các bạn thấy các bạn đang sống trong Phật quốc, sống trong một nơi vô cùng khai triển sáng suốt, không sống trong phạm vi eo hẹp tranh giành nhưng mà tạo sự thất bại, trì trệ, ngu xuẩn ! Không bao giờ các bạn lâm vào trong cảnh đó nữa.

Cho nên, Thượng Đế đã ban cho chúng ta đủ thì giờ, đủ ngày giờ để thức giấc : để bệnh hoạn hành hạ chúng ta, để chúng ta tìm rõ cái bản tánh và bản chất ngu xuẩn của chính mình : lần quần ở trong cái tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục, buồn tủi, tủi nhục, trì trệ, sanh ra bệnh hoạn, rõ ràng ! Còn các bạn khai mở được, khai triển được rồi, thì chúng ta thấy rằng cái bệnh này là bài học, và cái bệnh này là xây dựng cho chúng ta tiến hóa tới vô cùng : “Nhờ bệnh, tôi mới hiểu tôi ; nhờ bệnh, tôi mới thấy rằng sự tầm tối, tôi đã tạo cho tôi, trì trệ vô cùng !” Ăn năn hối cải!

(Định luật Sanh Lão Bệnh Tử Khổ 24/5/81)

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 15, 11-04-2021

- Bảng chung thiện bạn đạo các nơi: [Giải Thoát Đời Đạo Diễn Giới](#)

<https://youtu.be/lGcctOoCcNs>

- Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Đức Thầy giảng tại School of Dental Medicine, U of Penn

<https://youtu.be/6KoisQVtft8>

Thanh Quang Diễn Lành - Buổi tiền đưa đầy cảm động - San Jose 27-6-1982

<https://youtu.be/9dlRoyNDvyA>

Ban video kính mời

THƯ TỪ LAI VĂNG

S ngày 10/12/1992
Chưa ông Sáu Làng Kình
Còn rất cảm ơn ông Sáu, thỉnh
thoảng có hồi thăm Lầu Hờ, qua các
cháu của tôi là C. Hoa và C. Huệ.
Đặc biệt đặc biệt qua nhiều năm
tôi và ông Sáu, mỗi người 3' mới cảm
mơ Sĩa và khác nhau những tờ hàng
nghe đến ông Sáu và trong tâm trí tôi
thôn tôi coi đây là người sáng kiến
Ông Sáu bao năm hoạt động thanh
thuyền để tu-tĩnh bản thân mà còn giúp
người không vụ lợi qua truyền-thuyết
thật cao-điêu và-tâm.
Còn không được may mắn và hạnh
phúc có được 1 ngày ở cùng ông Sáu,
như các cháu tôi và nhiều người khác,
đến nghe những lời-giải của ông Sáu
vậy tôi mà học hỏi và biết thêm trong
lĩnh-thất đạo-đức.
Chật vậy, chưa ông Sáu, cuộc sống ở
thế gian này là tạm-bỏ và cũng quan
là giả-tạo, không gì là vĩnh-cửu, bởi
vậy, ý nghĩ, cũng như tập hưởng về kiếp
sau mới là quan-trọng và sáng kiến.
Chật-Đức vừa kể chỉ là ý nghĩ
tho-sở cuộc tâm hồn tôi thôn, số học
nhiều, thêm ka lời tạo với thầy. Chai
ông Sáu thông cảm.

→

2/

Đón đầu năm mới, tôi xin gửi
đến ông Tâm lời chúc tụng thật
của tôi về sức khỏe ông Tâm.

Hวัง Ơn trên giữ gìn luôn sức-
khỏe, để ông Tâm tiếp-tục việc nhưn đồ
thể mà nhưn người đang đang khổ cần
vấn.

Trân-họng kính chào ông Tâm.

Choi của Hoa và Nga

muoi

N. D. M.

Ngày 10-2-93

Kính gửi anh M ,

Vui nhận được thư anh đề ngày 10/12/92, được biết anh vẫn khỏe mạnh và tưởng nhớ đến tôi. Bao năm gặp gỡ cộng với bao năm xa cách, tôi vẫn không quên hình dáng của anh và lúc nào anh cũng sốt sắng giúp đỡ tôi trong lúc tôi cần khi ở VN.

Sự xa cách cũng là ý Trời, đã tận độ cho tôi có cơ hội tu tiến thêm. Một mặt tu tiến và một mặt đóng góp trong lúc xa quê hương như xa tất cả những sự quyến luyến thương yêu của tình đời, trong đó tôi đã tìm ra được đạo là duy nhất, để kết hợp duyên lành tận độ chúng sanh, hy sinh tất cả, và để đem lại sự an vui cho tất cả. Huệ và Hoa, hai cháu cũng đang chung hợp khai triển một con đường tình thương và đạo đức, cầu mong đem lại sự an vui trong lành cho hai cháu, hầu kết hợp duyên lành, và đem lại sự an vui cho chúng sanh ở tương lai.

Năm nay anh đã lớn tuổi rồi, nhìn lại quá khứ của cuộc đời, đã học hỏi biết là bao nhiêu những cuộc tranh chấp vô lý trên mảnh đất eo hẹp này, và đành bỏ quên sự tiến hóa của chơn tâm, và quên cả lãnh vực từ bi sẵn có của chính mình. Làm cách mạng nhưng không biết hèn ở đâu và mạng ở đâu, chỉ lẩn quẩn trong vòng không thoát được mà tự tạo sự khó khổ cho tâm thân, cuối cùng không đạt được lợi ích gì cả, chỉ biết thở ra khi lìa xác mà thôi, mất cả phương hướng thanh nhẹ. Ở trên đời này có hai điểm quan trọng nhất, đó là sống và chết. Sự sống chúng ta đã có rồi, chỉ vốn vẹn chờ sự chết mà thôi. Vậy làm sao chúng ta có sự chết minh mẫn thay vì sự chết u buồn, tối tăm uất hận thì khi đó phần hồn không bao giờ được siêu thoát cả - lúc đó vị trí của nó là ở địa ngục, tiếp tục bị hành hạ.

Trong mấy chục năm quá trình sống trên mảnh đất phù sanh động loạn này, tôi đã học hỏi không ít và tự ăn năn sám hối, chỉ thấy còn có con đường tu mới giúp cho phần hồn tôi ăn năn tiến hóa được. Tôi nguyện đóng góp những gì tôi đã gặt hái được cho mọi người cộng hưởng hòa bình để giải thoát.

Kính chúc anh và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho **HỒ NGỌC DUNG**, là chị của Hồ Thanh, con gái của bác Trương Thị Tảo, sinh ngày 1 tháng 11 năm 1956, mất lúc 8:45 ngày 2 tháng 4 năm 2021 tại USC Hospital, hưởng thọ 65 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Hồ Thanh thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình

2) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho bà ngoại của bạn đạo Lê Phan Điền là **Bà NGUYỄN THỊ NA**, sinh ngày 24 tháng 8 năm 1928, mất ngày 1 tháng 4 năm 2021 tại Pháp,

hưởng thọ **93** tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Lê Phan Điền thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình